

Ἡ δεξιὰ μου ἔσυρε μηχανικῶς τὴν κυνηγετικὴν μάχαιραν· αἱ ματώδης πέπλος ἐκάλυψε τοὺς ὀφθαλμούς μου καὶ διὰ τοῦ πλου τούτου ἔβλεπον τὴν Ἀνινίαν ἣτις προσήυχετο, ἔβλεπον τοὺς πεινῶντας λύκους καὶ τὰς ἐκτεταμμένους ἐκ χιόνος πεδιάδας.

Τότε ἐν τῶν θηρίων ἐπλησίασε τὸ ἔλκηθρον καὶ διὰ φοβερῶν ἄλματος προσεπᾶθ' εἰς αὐτό· ἡ μάχαιρά μου τὴν ἐκτύπησε καὶ ἔπεσε ῥέγγον ἐκ τῆς ἄλλης πλευρᾶς.

Ἡ Ἀνινία εἶχε λειποθυμήσει παρὰ τὴν θαλαμηπόλον, ἣτις πρὸ πολλοῦ ἦτον ἀναίσθητος.

« Κάλλιστα, » ἀνέκραξεν ὁ γέρων Ῥόσκος μετὰ ζωνηρᾶς φωνῆς· « φείδεσθε τῆς πυρίτιδος ὑμῶν, μεταχειρίζεσθε τὴν μάχαιραν καὶ τὴν λαβὴν τοῦ τυφεκίου σας! Βλέπω ἤδη τὴν καλύβην! Ἐξακολουθήσατε τὴν πάλιν στιγμὴς τινὰς ἔτι καὶ σωζόμεθα. » Τότε ὁ αἱματώδης πέπλος ἔπεσεν ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν μου καὶ ἐπ' ἀνὰ παντὴ εἰς ἑμαυτόν. Ὁ Ῥόσκος ἐμαστίγωνσεν ἀσπλάγχχνως τοὺς ἵππους καὶ τὰ ἄθλια ζῶα ἐποίησαν μίαν προσπᾶθειαν ἔτι· ἐνόμιζέ τις ὅτι προέβλεπον ὅτι ἦτον ἡ τελευταία ὑπηρεσία, ἣν ἀπέδιδον εἰς τοὺς κυρίους των καὶ ὅτι ἤθελον νὰ καταβάλλωσι πρὸς τοῦτο καὶ τὰς τελευταίας δυνάμεις των. Ἐν τούτοις εἶχον θέσει τὸ πιστόλιον εἰς τὸ θυλάκιον τοῦ ἐνδύματός μου καὶ ἤμην ὀρθῶς κρατῶν τὴν λαβὴν τοῦ τυφεκίου μου ὑψωμένην.

Ἦτο ἄρα γε ἡ φοβερὰ αὕτη στάσις, ἣτις παρήγαγεν ἀπροσδόκητον ἐντύπωσιν ἐπὶ τῶν καταδιωκτῶν μας, ἡ τὸ ταχύτατον βῆμα τῶν ἵππων μας; Τὸ βέβαιον εἶνε ὅτι ἔμειναν εἰς τινὰ ἀπόστασιν ὀπισθεν ἡμῶν καὶ ἐκερδίσαμεν οὕτω διχστημὰ τι, ὅπερ, καίτοι ἐλάχιστον, ἦτο ὅμως ἀνεκτίμητον εἰς τὴν θέσιν μας. Ἐστρεψάμεθα τὸ βλέμματά μου περὶ ἐμέ· παρετήρησα πλησίον ἡμῶν τὴν καλύβην, ἥς ἡ θύρα ἦτο ἀνοιγμένη. Ὁ Ῥόσκος ἐξέβαλε κραυγὴν κραυγῶν σταματῶν ἀποτόμως τοὺς ἵππους· ῥιπτόμενος δὲ κάτω τῆς ἐδρᾶς του εἶπεν· « Ἐφθόσκαμεν, ἐφθόσκαμεν! Νῦν σπεύσατε, σπεύσατε μὴ χάνωμεν καιρὸν ». Ἦδη ἡ Ἀνινία εἶχε καταβῆ τοῦ ἐλκῆθρου μετὰ μεγάλῃς ἐτοιμότητος πνεύματος καὶ καταφύγει εἰς τὴν καλύβην, ὁ Ῥόσκος τὴν ἠκολούθησε κρατῶν εἰς τοὺς βραχίονά του τὴν θαλαμηπόλον πάντοτε ἀναίσθητον· ἤμην ὁ τελευταῖος